

specielt, hvis de ligger nær ved hinanden, og hvis der i Nærheden af Byen ligger Handelsforretninger, som ikke kommer ind under disse Bestemmelser.

Med Hensyn til hvad der er blevet berørt af forskellige ærede Talere om Salg af Varer paa Jernbanestationer, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) har Ret i, at der sagtens ikke har været tænkt paa, at man paa Jernbanestationerne skulde kunne oprette Forretninger af alle Arter, men efter mit Skøn maa det bestemt præciseres, hvilken Art af Forretninger der maa være paa Jernbanestationerne; Salget bør omfatte Aviser, Brevkort, Frugt o. lign., men man bør ikke skabe Muligheder for, at det kan udvides saa stærkt, som denne Paragraf synes at gøre.

Jeg hilser § 3 med Glæde; der er der kommet en Forandring ind, som man ikke skal være bange for: Hvorfor skulde en Mand, som gaar ind hos en Bager eller Konditor og spiser nogle Kager, ikke kunne tage nogle med til Konen og Børnene?

Jeg kommer saa til § 5. Det blev berørt af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), at det vist er ukorrekt at sige, at i Forretninger, hvor der kun er een Medhjælper, skal Hviletiden være 10 Timer, medens den i andre Forretninger skal være mindst 11 Timer. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der snarere vil kunne blive Tale om Overanstrengelse hos den Mand, som er ene i Forretningen, og derfor burde Hviletiden i saadanne Forretninger hellere være 11 Timer end i Forretninger, hvor der er flere om at dele Arbejdet. Jeg tror imidlertid ikke, man skal skelne imellem, om der er en eller flere i Forretningen, men at man skal fastsætte en bestemt Hviletid, som jeg godt kan gaa med til at fastsætte til 10 Timer, selv om det, som den ærede sidste Taler (Stilling) udtalte, ikke altid er muligt at overholde Bestemmelsen herom, og det er min fulde og faste Overbevisning, at en saadan Bestemmelse aldrig i Fremtiden vil blive overholdt, saa lidt som den nogen Sinde tidligere har været det.

Jeg kommer saa endelig til § 6, i hvilken det forbydes Medhjælpere i Forretninger at arbejde ud over Kl. 9 Formiddag paa Folkekirkens Helligdage. I Manufaktur-

butikker er man nødt til at benytte Søndag Morgen til at pynte Vinduer; det er noget, der ikke kan undværes; men hvis der er indgaaet en Overenskomst mellem en Principal og hans Kommiss, mener jeg, det er uheldigt, at de, fordi de ikke kan blive færdige til Kl. 9, skal have Politikets Tilladelse til at blive ved til Kl. 9½ eller 10. Jeg synes, at vi her kommer saa langt ud, at vi helst skulde se at komme bort fra den Slags Bestemmelser, thi det er i Virkeligheden en Binden af Villiesfriheden, som gaar lovlig vidt.

I Spørgsmaalet om Barberstuer og Barberlærlinge er jeg enig med ærede Medlemmer, som har udtalt sig derom. Heller ikke jeg mener, at det er rigtigt paa alle mulige Maader at forhindre, at Lærlinge kan blive antaget. Som den ærede sidste Taler udtalte, er det meget vanskeligt at faa Lærlinge nu, fordi der følger saa mange Forpligtelser med, og der er saa mange snærende Bånd, som gør, at mange helst vil undvære Lærlinge; men nu ogsaa i et Fag som Barberfaget at ville forhindre, at man kan faa Assistenten paa den Dag, synes jeg er at gaa lovlig vidt.

Med Hensyn til Siddepladser vil jeg blot sige, at jeg har intet imod Bestemmelsen derom. Jeg er overbevist om, at der i Nutiden er saadanne i alle Forretninger. Man kan derfor efter min Mening godt sætte en Bestemmelse ind om Siddepladser, naar man blot ikke gaar saa vidt, at man foreskriver, hvor mange Timer der skal sidde paa dem.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg haaber, at jeg maa have Lov til at drage den Slutning af den Forhandling, som her er ført, og særlig af de Udtalelser, der er faldne fra Ordførerne for de forskellige Partier, at der er god Udsigt til at føre dette Lovforslag igennem dette Ting uden store Forandringer, heller ikke med Hensyn til de nye Forslag, som er bragte frem i Lovforslaget, som det nu foreligger.

Med Hensyn til det ældre Afsnit af Lovforslaget, det, der omfatter Lukkebestemmelserne, er der jo drøftet forskellige Detailler, og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), som først havde Ordet, har utvivlsomt peget paa forskellige Forhold, som kan gøre Krav paa